

Телеком Србија

Предузеће за телекомуникације а.д.

Београд, Таковска бр. 2.

ДЕЛОВОДНИ БРОЈ: 486394/2
ДАТУМ: 27.10.2021
ИНТЕРНИ БРОЈ:
БРОЈ ИЗ ЛКРМ:
КАБИНЕТ ГЕНЕРАЛНОГ ДИРЕКТОРА

Република Србија
Регулаторна агенција за електронске
комуникације и поштанске услуге
Београд

БРОЈ: 1-01-3400-9/21-1

ДАТУМ: 27-10-2021

РЕПУБЛИКА СРБИЈА

РЕГУЛАТОРНА АГЕНЦИЈА
ЗА ЕЛЕКТРОНСКЕ КОМУНИКАЦИЈЕ И ПОШТАНСКЕ УСЛУГЕ

ПАК 106306 11103 Београд
Палмотићева бр.2

ПРЕДМЕТ: Достављање додатних коментара на Нацрт Правилника о преносивости броја за услуге које се пружају преко јавних мобилних комуникационих мрежа

Поштовани,

Поводом јавних консултација, објављених на званичној Интернет страни Регулаторне агенције за електронске комуникације и поштанске услуге 11.10.2021. године, у вези са Нацртом Правилника о преносивости броја за услуге које се пружају преко јавних мобилних комуникационих мрежа (у даљем тексту Нацрт Правилника) поред коментара који су достављени дописом бр: 486394/1-2021 од 27.10.2021. године, због изузетне важности члана 4. става 2. као и последица које исти може да прозрокује, коментаре на овај став са образложењем достављамо одвојено.

Чланом 4. ставом 2. Регулаторно тело уводи забрану контактирања корисника према следећем:

Након подношења захтева за пренос броја, није дозвољено да оператор давалац броја контактира претплатника (корисника) у сврху његовог задржавања као претплатника (корисника) тог оператора и нуђења услова повољнијих од оних који су званично понуђени на тржишту, односно објављени од стране оператора даваоца броја, као и да предузима друге радње усмерене на отежавање или спречавање преноса броја.

Како је ставом 1, члана 4. Правилника предвиђено да се захтев за пренос броја уједно и сматра захтевом за раскид уговора не видимо оправдање да се овај захтев за раскид уговора третира другачије од било ког другог захтева за раскид који је упутио корисник/потрошач.

Наиме, ограничењем прописаним у ставу 2, којим се експлицитно забрањује оператору да контактира тог корисника и да му понуди повољније услове од објављених, ти корисници се стављају у неповољнији/дискриминаторни положај у односу на друге кориснике који поднесу захтев за раскид уговор.

Приликом подношења захтева за раскид уговора пракса свих оператора је да са циљем задржавања корисника, истом понуди одређене погодности. Овом забраном ти корисници су доведени у неравноправан положај, директно им се онемогућује да за себе донесу економски оправдану и информисану одлуку и таква одредба је супротна прописима из области заштите потрошача који забрањују њихову дискриминацију.

Увођење забране контактирања корисника и дефинисање оваквог односа током трајања уговорног односа је у супротности и са чланом 79. Закона о електронским комуникацијама као и Закона о облигационим односима и Закона о заштити потрошача.

Оператори су дужни да се уздрже од поступања усмереног на отежавање или спречавање преноса броја али им се не може забранити да у току трајања уговорног односа контактирају свог корисника и обавештавају га о понудама својих услуга.

Из свега напред изнетог, става смо да овај став 2. члана 4. треба брисати у целости.

Додатно, напомињемо да и у подзаконским актима неких земаља у окружењу (Хрватска, Црна Гора) не постоји ограничење које се предлаже предметним ставом члана 4. нацрта Правилника.

С поштовањем,

ГЕНЕРАЛНИ ДИРЕКТОР

Владимир Лучић